

מקור המאמר בזוהר פרשיות קדושים דף פ"ב – פה ע"א
מעלת המודדו לשוב בתשובה

רַبִּי יוֹסֵי פָתַח בְּפֶסֶוק וְאָמַר,
לֹא תָאכְלוּ עַל הַדָּם. הַרִי
בְכֹמָה מִקּוּמוֹת פְּרִשׁוֹת
הַחֲבָרִים, וְכָל הַפְּסָקוֹת הַלְלוּ
אָחָרָיו, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
בְגָלִילִי. אָבָל יְשַׁׁלֵּחַ לְהַתְעֹורֶר
בְּפֶסֶוק הַזֶּה, שְׁכַתּוֹב מִפְנֵי
שִׁבְתָּה תְּקוּם וְגוּ. מִפְנֵי
שִׁבְתָּה, שִׁבְתָּה שֶׁל הַתּוֹרָה
סְתִמָּה. תְּקוּם, מִפְאָז שְׁצִירָה
אָדָם לְעַמְדָה בְּעַמְדוֹ (מִפְאָז שְׁצִירָה
אָדָם לְעַמְדָה) מִלְפָנֵי סִפְרַת תּוֹרָה,
וְכֹךְ רַב הַמְנוּנָא (יִסְאָא סָבָא,
כְּשַׁהְיָה רֹאשָׁה סִפְרַת תּוֹרָה,
הַיְהָ קָם מִלְפָנֵי וְאָמַר: מִפְנֵי
שִׁבְתָּה תְּקוּם. (כְּשַׁהְיָה רֹאשָׁה חַמְשָׁ שֶׁל
הַתּוֹרָה, הַיְהָ עוֹמֵד מִלְפָנֵיו) (עוֹשֶׂה לוֹ הַדָּוָר)
(וְהַיָּה אָמַר: וְהַדָּת פָנֵי זָהָב) כְּמוֹ כָּזָה
צִירָה אָדָם לְעַמְדָה בְּמִקּוֹמוֹ
מִלְפָנֵי תַּלְמִיד חַכָּם, מִשּׁוּם
שַׁהְוָא עוֹמֵד בְּמִקּוֹם (בְּדִין זָהָב)
קָדוֹשׁ עַלְיוֹן. וּרְמֹזֵעַ לְפָהּ
הַעֲלִילָן (וְכָא רְמֹזֵעַ לְעַתִּיק) הַקָּדוֹשׁ
הַעֲלִילָן, שְׁכַתּוֹב וְהַדָּרֶת פָנֵי
זָהָב, שַׁהְוָא בְּעַזּוֹלָם. אָמַר רַבִּי

רַבִּי יוֹסֵי פָתַח קָרָא וְאָמַר, (וַיָּקֹרֶא י"ט) לֹא תָאכְלוּ עַל
הַדָּם. הַא בְכֹמָה אֶתְר אָוּקְמוֹת חַבְרִיא, וְכָל
הַגִּי קָרָא אֶבְתָּרִיה. וְכָל חַד וְחַד בְאַתְגָּלִילִיא. אֶבְלָה
הַאֲיָ קָרָא אַתְיָ לְאַתְעָרָא בֵּית, דְכַתִּיב מִפְנֵי שִׁבָּה
תְּקוּם וְגוּ. מִפְנֵי שִׁבָּה, שִׁבָּה דָאוּרִיתָא סְתִמָּה.
תְּקוּם, דְבָעֵי בֵר נְשָׁה לְמִיקָם בְקִיּוֹמָא (מִקְאָן דְבָעֵי בֵר נְשָׁה
לְמִיקָם) מִקְמֵי סִפְרַת תּוֹרָה, וְהַכִּי רַב הַמְנוּנָא (ס"א
יִסְאָא) סָבָא, כִּד הַוָּה חַמִּי סִפְרַת תּוֹרָה, הַוָּה קָם
מִקְמִיה, וְאָמַר מִפְנֵי שִׁבָּה תְּקוּם. (כִּד הַוָּה חַמִּי חֻמְשָׁ
דָאוּרִיתָא הַוָּה קָם מִקְמִיה) (ס"א עַבֵּיד לִיה הַדָּוָר) (וְהַיָּי אָמַר וְהַדָּרֶת פָנֵי
זָהָב) בְגַוּנָא דָא, בְעֵי בֵר נְשָׁה לְמִיקָם בְקִיּוֹמָה
לְקִמִיה דְתַלְמִיד חַכָּם, בְגַיְן דָאִיהוּ קָאים
בְקִיּוֹמָא (נִיָּא בְדִין זָהָב) קָדִישָׁא עַלְאָה. וּרְמֹזֵעַ לְכָהָנָא
עַלְאָה (ס"א וְהַכָּא רְמֹזֵעַ לְעַתִּיק) קָדִישָׁא עַלְאָה, דְכַתִּיב
וְהַדָּרֶת פָנֵי זָהָב, דָאִיהוּ בְעַלְמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעַן,
מִפְאָז רְמֹזֵעַ לְתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וּרְמֹזֵעַ לְתּוֹרָה שְׁבַעַל פָה.
וְתוּ תְּגִינָן, הַאֲיָ קָרָא לְדִרְשָׁא הוּא דָאָתָא, מִפְנֵי
שִׁבָּה תְּקוּם, כֹּמָה דָאַתְעָרוּ בֵית חַבְרִיא,
שְׁמַעַן, מִפְאָז רְמֹזֵעַ לְתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וּרְמֹזֵעַ לְתּוֹרָה שְׁבַעַל פָה.
וְעַזְדָ שְׁנִינוּ, הַפְּסָקוֹת הַזֶּה בָא לְזִרְשָׁה. מִפְנֵי שִׁבָּה תְּקוּם, כְּמוֹ שִׁבָּה תְּקוּם
וְעַזְדָ שְׁנִינוּ, הַפְּסָקוֹת הַזֶּה בָא לְזִרְשָׁה. מִפְנֵי שִׁבָּה תְּקוּם, כְּמוֹ שִׁבָּה תְּקוּם

מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם, אֶזְהָר לַיה לְבָר נֶשׁ, עַד לֹא
יִסְתַּלְך בְּסִבּוֹתָא, דִיקּוּם בְּקִיּוֹמָא טְבָא בְּעַלְמָא,
בְּגַין הַדִּין הַזָּא הַהֲזָרָא לַיה, אֶבְלָל לְסֹוף יוֹמָיו לִית
שְׁבָחָא לַיה לְבָר נֶשׁ כֶּל כֶּה, כֶּד אַיְהוּ סִיב וְלֹא
יִכְלֶל לְמַהְיוּ בִּישׁ. אֶלְאָ שְׁבָחָא דִילִיה, כֶּד אַיְהוּ
בְּתוֹקְפִיה, וְאַיְהוּ טָב. וְשָׁלְמָה מְלָכָא צָוָה וְאָמָר,
(מושלי) גַם בְּמַעַלְלוֹ יִתְנַפֵּר נָעַר וְגוֹ. בְּגֻונָא דָא
כְתִיב, (קהלת יט) וַיָּכֹר אֶת בָּרוּאך בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֶיה.
אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְדָאי (הַכִּי הוּא) אָוֹרָחָא דָא מִתְקַנָּא
קָמָן, וְהָאִי אָוֹרָחָא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הַזָּא.

פָתָח וְאָמָר, (תהלים א) כִּי יָדַע יְיָ הַדָּרֶךְ צְדִיקִים וְדָרֶךְ
רְשָׁעִים תָּאָבֶד. מָאִי כִּי יָדַע יְיָ. אֶלְאָ
קְדוּשָׁא בָּרִיךְ הַזָּא יָדַע וְאַשְׁגַח בְּאֶרְחָא דְצִדְקִיָּא,
לְאוֹטְבָא לְהֹו, וְלְאָגְנָא לְהֹו, וְהָא אָזֵיל קְפִידָה
לְנִטְרָא לְהֹו. וּבְגַין כֶּה, מִאן דְנַפְיכָ לְאֶרְחָא בְּעֵי
דְלַהְיוּ הָהִיא אֶרְחָא דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הַזָּא, וְיִשְׂתַחַת
לְיה בְּהַדִּיחָה. וּבְגַין כֶּה כְתִיב, כִּי יָדַע יְיָ הַדָּרֶךְ
צְדִיקִים וְדָרֶךְ רְשָׁעִים תָּאָבֶד. הָיָה מְגַרְמָה, בְּגַין
דְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הַזָּא לֹא (דף פ"ח ע"א) אַשְׁתַמּוֹדָע לַיה
לְהַהְיוֹא אֶרְחָא דְלַהּוֹן, וְלֹא אָזֵיל בְּהַדִּיחָה.

כִּי יָדַע הַדָּרֶךְ צְדִיקִים וְדָרֶךְ רְשָׁעִים תָּאָבֶד. הָיָה מְעַצְמָה,
מְשׁוּם שְׁאֵין הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הַזָּא מִכִּיר בְּאֹתָה הַדָּרֶךְ שְׁלָהָם, וְאַיְנוּ הַוְלֵךְ עָמָם.

שִׁיבָה תָּקוּם, הַזָּהָר אֶת
הָאָדָם טָרֵם שִׁיעַלָה לִשְׁיבָה
שִׁיעַמְד בְּקִיּוּם טָוב בְּעוֹלָם,
מְשׁוּם שְׁזָהוּ הַהֲדֹרָ שְׁלֹו.
אֶבְלָל לְסֹוף יָמָיו אֵין לְאָדָם
שְׁבָח כֶּל כֶּה, כַּשְׁהָוָא זָכוֹ,
וְאַיְנוּ יִכְלֶל לְעַשּׂוֹת רַע. אֶלְאָ
הַשְּׁבָח שְׁלֹו כַּשְׁהָוָא בְּכָחָו,
וְהָוָא טָב. וְשָׁלְמָה הַמְּלָה
צָוָה וְאָמָר, (שם ב) גַם
בְּמַעַלְלוֹ יִתְנַפֵּר נָעַר וְגוֹ.
כְמוּ כֵן כְתִיב, (קהלת יב) וַיָּכֹר
אֶת בָּרוּאך בְּיָמֵי בְּחוֹרְתֶיה.
אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְדָאי (כח)
וְהָוָא שְׁהַדָּרֶךְ הַזָּא מִתְקַנְתָּה
לְפָנֵינוּ, וְזֹהָי דָרְכוֹ שֶׁל
הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הַזָּא.

פָתָח וְאָמָר, (תהלים א) כִּי יָדַע
הַדָּרֶךְ צְדִיקִים וְדָרֶךְ
רְשָׁעִים תָּאָבֶד. מָה זֶה כִּי
יָדַע הַ? אֶלְאָ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוָא יָדַע וּמְשַׁגִּיחָ עַל דָרְכֵי
הַצְדִיקִים לְהִיטִיב לָהֶם וּלְהַגְנוּ
עַלְהָם, וְהָזָה הַוְלֵךְ לְפָנֵיהם
לְשִׁמְרָה אֹתָם. וּמְשׁוּם כֶּה, מַיִ
שְׁיָצָא לְדָרֶךְ, צָרִיךְ שָׁאֹתָה
הַדָּרֶךְ תְּהִיה דָרְכוֹ שֶׁל
הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הַזָּא, וְיִשְׂתַחַ
אָתוֹ עָמָנוּ. וּמְשׁוּם כֶּה כְתִיב,
מְשׁוּם שְׁאֵין הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ

כתב דרכו, וככתוב ארחה. מה בין זה לזה? אלא, דרך ששאר קרסלי בני אדם הילכו בה. ארחה - שהוא נפתח מזמן מועט (זה ארחה, כמו שנאמר איוב לד) ואלה לחברה עם פעלי און, ועל הארץ הזאת כתוב, (משל ז') וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. אכן כן יהיו רצון.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

ספר אור הזוהר (עמוד 381)

ה) למד כל הלילה זהר, תקוני זהר ותחלים, במים הקפואים, אפלו בעת שהיה חולה רבינו הקדוש מורהנו הרבה צבי אלימלך מוידיטשוב וכותנו יונע עליינו, אפלו בעת שהיה חולה וצריך לרפואה גדולה תבר נזיא דברדא, וירד וטבל בנهر הקפוא תחת קורתה הנורא, ולמד שם כל הלילה זהר הקדוש ותקוני הזהר ותחלים בתוך המים הקפוא. (מתוך הקדמה בספר צבי לזריק, עז שם מעשה בארכיות)

- פרק כד -

להיות במחצתו בעולם הבא

א) על ידי הפטת ספריו זכה לישב במחצתו בעולם הבא

המדרשים ספרים ממונו להוציא לאור תורה, זכה ווישב במחצאת התלמידי חכמים מתרפי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואלו היה גנו למקצועות המשם בירכתיים, לא היו למדים בו.

והנה אמרו חכמוני זכרים לברכה במשפט יבמות (דף צ'ו): שפטותיו הובכות וכו' בראיתא שם, ולפי זה הנורם שהיה החקם כי אחרי מותו, גם הוא זכה ווישב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותנו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החקם בעצמו עם סיעת מרוחמו זכאי לקראותו לקבל פניו.

(הגאון מהר"א איסטרוליה בספריו בו אזכיר, פרשת וישלח דף כ"ג): ונא לעין בהסכמה הנאהן הצדיק מורהנו הרב יוסף חיים זוננפלד זכותו יונע עליינו אכן, בספר "צדקה ומשפט", אודות הזהאה לאור.

זה לשונו שם: וכל הקורא בספר יראה איך השתרלו תקפני קדמאי להוציא אור ההלכה לאמתה של תורה בכל כוח, וכל מני דין סמכו לנו בסיע שיש בו ממש לכל מאן לאפשר לה לזכותם גם להבא להוציא כל הנשאר למשמרת. וכל המסייעים והמשתדרלים להוציא לאור כל הנשאר מחדשי תורה הקדושה לקדמائي אין ערד לשברו בשימים מפעל ועל הארץ מתחת ויוכו בזאת זה לבני קדישין דעסקו באורייתא ולמושני רוחני לישב בהשקט על התורה והשבודה ולהחיי אריכי לרבנן ותלמידיהם ולמידי תלמידיהם וראות בעגלא ובזמנ קרב בנאלה שלמה.

(מורינו הרב חיים פלאני זכר צדיק לברכה, בספרו "תורה וחיה", מצוטט עשה ס' אות ריז)

ב) הספר של הצדיק הוא נשמה הצדיק

גם הארכמ"ר מפאריגרא זכותו יונע עליינו אכן, מביא שהchein להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמה הצדיק.